

ŠIBENSKI list

ŠIBENIK
srijeda,
2. lipnja 1954.
Izlazi tjedno
God. III. Broj 95
Cijena 10 dinara

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA ZA GRAD I KOTAR ŠIBENIK

Novi vodovod djelo naše socijalističke zajednice

Zalosna slika koju je pružio naš Šibenik pred niti punih deset godina, ostavljala je potresar i ujedno mučan dojam. Posvuda ruševine ili ostaci ostataka onoga što je nekoč predstavljalo obale, bolnice, hotele, industrijska postrojenja, spomenike graditeljstva, velike i bezbroj manjih javnih i privatnih zgrada, ili što je nekoč značilo kulturni, ekonomski, društveni i rekreativni život Šibenika.

Ovakva slika u najmanju ruku obeshrabrila svakoga na svijetu, ali ne i sinove jednoga naroda, naviknutog na mukotupan život i rad, koji je sve: i hljeb iz zemlje, i svoju slobodu, i svoju nacionalnu neodvisnost, morao golemim trudom upravo istrgnuti škrtom prirodi i obraniti ih pred zlobom i imperijalističkim napadajima jednog nemirnoga susjedstva. Voljom i snagom uspio je naš narod kroz kratko vrijeme obnoviti sve što je bilo opustošeno ili uništeno, ili što je u poteškoćama rata zamrlo. A voljom i snagom kojima nema premla u svijetu naš je narod počeo izgrađivati svoju zemlju: tvornice i hidrocentrale, bolnice i škole, željeznice i motorne lade, puteve, ogledna poljoprivredna dobra, hiljade značajnih kulturnih, ekonomskih i socijalnih ustanova — svjedočanstvo na njegove zrelosti i svijesti, njegovog radnog poleta i postignutih uspjeha na putu napretka i blagostanja.

Takvo jedno svjedočanstvo predstavlja i izgradnja novog šibenskog vodovoda, koja je sada sretno privedena kraju. Visoka

stručnost tehničkih rukovodilaca, čvrsta ruka kopača, umješnost majstora zanata i montera, milijardska svota koju je za troškove namakla naša socijalistička zajednica, osigurali su Šibeniku tekovinu koja ide u red najvećih ostvarenja na njegovu području u čitavoj njegovoj prošlosti — tekovinu na koju je prisno upućeno sve što diše i živi, čovjek i biljka, pa i sam goli naš krš. Snabdijevanje vodom predstavljalo je stotinama godina životno pitanje Šibenika. Rješavano je bilo kojekako: i gradnjom zdenaca, i kopanjem bunara i dovozom izdaleka, na kraju i gradnjom malog vodovoda, ali osnovno namijenjenog željezničkom prometu i državnim ustanovama. Novi naš vodovod, za koji je dala sredstva naša velika industrija, orijentiran je ka potrebama čovjeka: zadovoljenju njegove životne nužde, njegovog zdravlja i njegova domaćinstva.

Ova velika tekovina Šibenika djelo je naše socijalističke zajednice, koja pod Titovim vodstvom korača putevima napretka i blagostanja — djelo je svih radnih ljudi, čitavoga našeg naroda. Nekad je ljudsko djelo izrabljivano bilo za čast ili korist eksploatatora; danas je ono posvećeno svojim potrebama. Izvodeći monumentalno djelo šibenskog vodovoda, radni ljudi, narod, čitava naša zajednica radili su za sebe i svoje djelo posvetili sebi.

Petar Rončević
predsjednik NO-a
gradske općine Šibenik

Završen III. kongres SK Hrvatske Izabran CK na čelu s drugom Bakarićem

U Zagrebu je 26., 27. i 28. svibnja ove godine održan Treći kongres Saveza komunista Hrvatske. Izvještaj Centralnog komiteta o radu Saveza komunista za razdoblje od II. do III. kongresa prethodno je bio dostavljen svim delegatima. Sekretar Centralnog komiteta SK Hrvatske drug Vladimir Bakarić održao je referat »O aktualnim zadacima komunista u borbi za socijalizam«. Pored toga, podnijet je izvještaj i revizione komisije.

Nakon izvještaja, rad kongresa odvijao se u komisiji za ideološko-politička pitanja, zatim u komisiji za pitanja društvenog uređivanja i u komisiji za selo.

Izabran je novi Centralni komitet SK Hrvatske od 61 člana i Revizione komisije od 15 članova.

Po završetku III. kongresa Saveza komunista Hrvatske, održana je konstituirajuća sjednica novoizabranog CK na kojoj je izvršen izbor Izvršnog komiteta

CK SKH. Za sekretara Centralnog komiteta Saveza komunista Hrvatske izabran je drug Vladimir Bakarić.

Zahvala druga Tita

Prilikom svog 62. rođendana primio sam pozdrave, čestitke i poklone od mnogih naših radnih kolektiva, masovnih narodnih organizacija, raznih društava i ustanova, od narodnih odbora i zadruga, od pripadnika JNA, granicara, organa državne sigurnosti i Narodne milicije, od iseljeničkih organizacija i naših diplomatskih predstavništava u inostranstvu, kao i od pojedinaca iz zemlje i inostranstva.

Kako nisam u mogućnosti da svima lično odgovorim, to ovim putem izražavam svoju zahvalnost za pozdrave, čestitke, želje i poklone, koji su mi upućeni.

Josip Broz Tito

Svečano otvorenje novog vodovoda

U nedjelju 6. lipnja o. g. naš grad i kotar proslavit će jednu u nizu mnogih veliku radnu pobjedu: puštanje u pogon novog vodovoda. Svečanost će se obaviti u 10 sati ujutro kod nove pumpne stanice na Slapovima Krke.

Ovoj svečanosti prisustvovat će predstavnici Sabora NR Hrvatske, Izvršnog vijeća, narodni zastupnici ovog kraja, zatim predstavnici narodne vlasti, JNA, društvenih organizacija, narodnih odbora općina i susjednih NO-a kotara, te narod iz grada i okolice.

Toga dana mnogi radni kolektivi upriličit će za svoje članove brojne izlete, a Autotransportno poduzeće i »Putnik« svojim autobusima prevozi će izletnike do Slapova Krke. Svečanost će uzveličati i šibenska narodna glazba.

Značajna tekovina Šibenika Izgradnja novog vodovoda

Već u razdoblju obnove u ratu teško oštećenog i opustošenog Šibenika planirano je proširenje gradskog vodovoda, koji odavna nije mogao zadovoljiti potrebe stanovništva, te industrije i lučkog prometa u stalnom porastu. Odluka da se na Ražinama kod Šibenika podigne velika tvornica lakih metala »Boris Kidrič«, pak, dala je odlučan poticaj da se problem snabdijevanja Šibenika vodom riješi izgradnjom potpuno novog vodovoda, koja je, eto, nakon trogodišnjeg napornog rada, sretno privedena kraju.

Stari gradski vodovod, svojim malim kapacitetom i zastarjelim napravama, nije više mogao doći u obzir. Stoga je tvornica »Boris Kidrič« preuzela kao investitor na se izgradnju jednog potpuno novog vodovoda.

Izvršene su najprije opsežne i temeljite predradnje, te je utvrđeno da je za razdoblje od 30 godina, kroz koje će stanovništvo Šibenika porasti predvidljivo na 35.000 osoba, potrebno dovesti u grad količinu od 210 litara vode na sekundu ili oko 17.000 m³ dnevno. Ustanovljeno je, dalje, da se ova količina može dovesti samo sa područja rijeke Krke, i baš iz posobnih vrela na Krki ispod postojeće pumpne stanice. Premda se sa najbližih vrela Šibenik snabdijeva već 75 godina pitkom vodom, vrela koja su uzeta u obzir za novi vodovod analizirana su u svakom pogledu pa je ustanovljeno da količina vode sa njih i u vremenu najve-

će suše premašuje predviđene potrebe; da voda kemijski, bakteriološki i toplotno u cijelosti odgovara svim uslovima koje mora imati dobra voda, i da joj je naročita prednost što imade relativno malo kreča i što se skoro nikako ne muti, tako da otpadaju skupi radovi oko filtriranja. Prema statističkim podacima i poduzetim mjerenjima izrađeni su dijagrami vodostaja Krke i vrela, kao i dijagrami temperature Krke, vrela i zraka, izvršena su geološka sondiranja, što je sve služilo za osnovu proračuna, dimenzioniranja i oblika pojedinih građevina, a osobito za njihovo osiguranje protiv infiltracije slane vode sa donjeg dijela rijeke ili površinske vode koja po strmoj kosini teče u vremenu oborina.

Nakon izvršenih predradnja pristupilo se izradi projekta novog vodovoda, koja je povjerenia Inženjersko-projektom zavodu u Zagrebu, koji je, s obzirom na hitnost izvođenja radova u vezi sa izgradnjom tvornice na Ražinama, odmah pristupio radu i poslao na teren jednu ekipu svojih stručnjaka, koji su sa stručnjacima šibenskog Gradskog vodovoda izvršili sva potrebna mjerenja i odredili položaje budućih objekata i smjer cjevovoda.

Izvođenje radova povjeren je našem šibenskom građevinskom poduzeću »Izgradnja«, koje je 1. srpnja 1951. započelo radom i svoj zadatak do danas po projektu izvršilo.

Novi vodovod predstavlja prvorazredni građevinski objekat, na kojemu su primjenjena najnovija iskustva kod gradnje vodovoda. Da se uzmogne sagledati zamašnost radova i ocijeniti golemi u nje uloženi umni i fizički rad, navesti ćemo glavne podatke i rezultate.

Prije početka radova na kaptazama trebalo je osigurati stalni dotok vode za Tvornicu aluminijuma u Lozovcu, koja je dosada uzimala vodu koja je uzeta u obzir za novi vodovod, pa je za istu sagrađena nova kaptaza na srednjem dijelu slapa Krke i položeno 300 metara cijevi za stalnih 100 litara na sekundu.

Za novi vodovod izvedene su četiri kaptaze, koje zahvataju sva vrela uzvodno i nizvodno od stare pumpne stanice. Kaptaze I. i II. uzvodno bit će dovoljne za normalni kapacitet ovih vrela. Pošto je kaptazom I. zahvaćeno dubinsko vrelo koje je nisko, ona će se iskoristiti pomoću teglice i ukopčavati u slučaj kad kaptaza II., koja će gravitacijom redovno snabdijevati grad, spadne za vrijeme ljetnih suša. Navedena dva vrela čine cjelinu koja je posebno tehnički opremljena i zaštićena. Kaptaza III. izgrađena je nizvodno, a ukopčavat će se u slučaju kad dvije prve kaptaze budu nedovoljne, kao i kaptaza IV., koja putem perforiranih cijevi zahvaća vodu iz starog vodovoda i iz svih ostalih vodnih žila koje dotječu ispod strme padine Brine.

Voda sa kaptaza I. i II. dovodi se cjevovodom ispod prolaznog mosta i kroz podzemni hodnik hidroelektrične centrale Jaruga u kaptazne bunare 1. i 3. i crni bunar 2. Isto tako i voda sa kaptaza III. i IV. Ovi cilindrični bunari, promjera 3 metra a dubine 4.50 metara, iz armiranog betona, spuštani su posebnim sistemom uz pomoć ronioca. Iz crnog bunara 2. idu tri cijevi do pumpne stanice. Bunari su provideni uređajem za automatsko reguliranje dotoka vode sa kaptaza.

U novoj pumpnoj stanici montirane su 3 pumpe (produkcija njemačke tvornice Wermert), svaka kapaciteta 105 l/s, sa elektromotorima (produkcija njemačke tvornice Sahorch) jačine 280 kW. Nova zgrada pumpne stanice, veličine 20×8 metara, izgrađena je u kamenu sa Radonića, iznutra sa podom, a zidovi su joj djelomično obloženi keramičnim pločicama. Pored pumpe u njoj su zračni kotao za umirenje zračnih udara, rasklopna ploča, pomične naprave za pogon pumpe i teglice, te prostorije za kloriranje.

Radovi izvršeni na području kaptaza i pumpne stanice izvedeni su u estetskom i higijenskom pogledu solidno.

Pumpama tjera se voda cjevovodom promjera 450 milimetara, a duljine 600 metara, koji je djelomično izveden iz čeličnih, specijalno uvršćenih cijevi, do rezervoara na Brini. Pumpe, koje su na nadmorskoj visini od 2.80 (Nastavak na 3. strani)

Povodom posjeta druga Tita
prijateljskoj Grčkoj

Jačanje mira

Predsjednik Tito obputovao je u prijateljski posjet Grčkoj. Taj posjet, kao i onaj nedavni Turskoj, donijet će nove plodne rezultate u razvijanju prijateljske suradnje i savezništva između naroda Grčke, Turske i Jugoslavije. Svi pokušaji sa strane, da se omete pretvaranje Ankerskog sporazuma u savez triju zemalja, doživjeli su neuspjeh. Svijest o zajednici interesa u borbi za nezavisnost svojih zemalja i mir na Balkanu i Evropi duboko je usadena u njedrima naroda triju zemalja. Stoga se može reći, da vlade Grčke, Turske i Jugoslavije, razvijajući i učvršćujući savezničke odnose, u potpunosti tumače raspoloženje i volju svojih naroda.

Od potpisivanja Ankerskog sporazuma prošlo je petnaest mjeseci ispunjenih ustrajnim naporima i punim razumijevanjem na razvijanju političkih, vojnih, ekonomskih i kulturnih odnosa. Ta suradnja od prvoga časa nosila je u sebi trajne elemente ravnopravnosti i demokratičnosti. Istovjetnost interesa u borbi za mir i nezavisnost zasnovana na tim elementima je ono najdragocijenije što resuci odnose triju zemalja. To odgovara slovu i duhu Povelje Ujedinjenih naroda i težnjama i zahtjevima demokratskog čovječanstva. To daje puno moralno pravo vladama i narodima triju zemalja da s ponosom ukazuju baš na tu temeljnu stranu svojih odnosa. Jer danas se borba za nezavisnost i mir a protiv agresivnih tendencija može uspješno voditi samo na osnovi ravnopravnosti i razvijanja demokratskih odnosa među državama i narodima.

Savez Grčke, Turske i Jugoslavije nije protiv nikoga uperen. On je obramben i služi isključivo za očuvanje nezavisnosti naroda triju zemalja i jačanju mira ne samo na Balkanu, nego i u Evropi i svijetu. U tom smislu Balkanski savez je snažna brana sigurnosti Evrope. Eventualni agresor, a i oni koji se bave nerealnim planovima i pretenzijama da tri zemlje stave u neravnopravan položaj i da im diktiraju svoju volju rukovodeći se svojim sebičnim interesima, treba da znaju, a sada to veći i znaju, da će njihovi pokušaji uvijek naići na odlučan zajednički otpor vlada i naroda triju zemalja. Balkanski savez nije izoliran od težnja evropskih i drugih naroda koji se također bore za mir. Naprotiv, on se u osnovnim pitanjima borbe protiv eventualne agresije a za mir i demokratsku suradnju među narodima, povezuje s tim nastojanjima evropskih i drugih naroda. Turska i Grčka su članice Atlantskog pakta, a i naša zemlja, iako nije član Atlantskog pakta na razne načine, i kao članica Ujedinjenih naroda i inače, u borbi protiv agresije i obrani mira surađuje sa zapadnim zemljama.

U naporima da omete savezničku suradnju između Grčke, Turske i Jugoslavije talijanska vlada našla se na pozicijama sovjetske vlade. Razlika među njima uglavnom je u veličini njihovih pretenzija. Dok sovjetska vlada nastoji da pred sobom vidi razjedinjenu i razoružanu Evropu, pa i čitav svijet, da bi mogla ostvariti svoje imperijalističke pretenzije, dotle talijanska vlada želi da vidi pred sobom razjedinjen i oslabljen Balkan. Nije joj dosta što je sovjetski imperijalizam rasturao Balkan i jedan dio podjarmio, nego bi i ona sada htjela da nešto ušičari u preostalom slobodnom dijelu, i to onom dijelu (Jugoslavija, Grčka, Turska), koji se brani svoju nezavisnost ujedno i nesebično bori za sigurnost i mir Evrope i svijeta. Vika da Balkanski savez navodno ugrožava Italiju više je nego smiješna, a uslovljavanje njegova postojanja prethodnim rješenjem tršćanskog pitanja u korist Italije samo jasno ukazuje na prave namjere talijanske vlade. Svakome je jasno da među tim pitanjima nema veze. Zatim prijetnja Italije, da će u Atlantskom paktu uložiti svoj veto na ulazak Grčke i Turske u Balkanski savez rječitro kazuje kako toj vladi nedostaje osjećaj mjere i kako pred njenim sebičnim interesima treba da padaju nastojanja za jačanje sigurnosti Evrope.

Ta nerazumna i u krajnjoj liniji protuevropska i nemiroljubiva akcija talijanske vlade protiv Balkanskog saveza doživjela je potpuno neuspjeh. Naišla je na jednodušan otpor triju zemalja i svih onih kojima je na srcu mir, sigurnost Evrope i svijeta, i razvijanje ravnopravnih i demokratskih odnosa među narodima. Na Italiji je da se odrekne nerealnih pretenzija i nade svoje mjesto koje joj pripada u zajednici ravnopravnih evropskih naroda.

Narode Jugoslavije, Grčke i Turske nitko ne će skrenuti s njihova pravca, jer su oni duboko uvjereni da je njihov put savezništva njihova nacionalna potreba, da je opravdan, miroljubiv i zasnovan na ravnopravnosti i demokratičnosti.

Posjet Predsjednika Tita bit će još jedna snažna potvrda životne snage savezničke suradnje triju ravnopravnih zemalja.

Priredba na Škopincu u čast rođendana druga Tita

Prigodom proslave 62. rođendana druga Tita osnovna organizacija SSRN Škopincac dala je priredbu. Program su izveli članovi OKUD »Ruža Vukman« (VI a i VII b razred). Program je bio raznovrsan: narodna kola, pjesme i jednočinka »Kirija« od Nušića. Priredba je topla pozdravljena od gledalaca, kojih je bilo mnogo, iako je bilo nevrjeme. Prostorije osnovne organizacije bile su svečano uređene i podignuta je provizorna pozornica.

IV. godišnja skupština sindikata metalurških radnika NRH

U svečanoj ukrašenoj kinodvorani Tvornice elektroda i ferolegura održana je 29. i 30. svibnja IV. godišnja skupština sindikata metalurških radnika NRH Hrvatske. Pored 55 delegata, predstavnika metalurških poduzeća iz NR Hrvatske, skupštini su prisustvovali sekretar Centralnog odbora sindikata metalurških radnika Jugoslavije Franc Taler, predstavnik Republičkog vijeća sindikata Hrvatske Milan Stepić, predsjednik Zemaljskog odbora sindikata metalurških radnika Slovenije Anton Sturm. Skupštini su također prisustvovali predstavnici komiteta, narodne vlasti, MSV, predstavnici tvornice elektroda i ferolegura, lakih metala »Boris Kidrič«, te glinice i aluminija u Lozovcu.

Skupštinu je otvorio predsjednik Zemaljskog odbora sindikata metalurških radnika NR Hrvatske drug Stanko Osojnik, koji je ujedno podnio i opširni izvještaj o radu sindikata metalurških radnika.

U izvještaju je iznijeto, a diskusija je to potvrdila, da još uvijek u metalurškim poduzećima nisu u snažnijoj mjeri izražena nastojanja sindikalnih organizacija da rade na daljem razvijanju radničkog samoupravljanja, odnosno ne postoji jedna jača suradnja sindikalne organizacije s organima radničkog upravljanja. Od raznih slabosti trpi ideološko-političko, kulturno i ekonomsko obrazovanje radnika, što se naročito osjeća kod članova radničkog savjeta i upravnog odbora. Sindikalne organizacije će, pored ostalog, morati da se odlučnije bore protiv privrednog kriminala, a za povećanje proizvodnje i poboljšanje kvaliteta.

Izabran je novi Zemaljski odbor od 23 člana, na čelu sa dosadašnjim predsjednikom Stankom Osojnikom.

Na kraju delegati su uputili pozdravne telegrame našem političkom i sindikalnom rukovodstvu.

Za vrijeme svog boravka u Si-

beniku, delegati su obišli glavna postrojenja naših triju tvornica interesirajući se ne samo za proizvodni proces, nego i za organizaciju rada, disciplinu, higijensko-tehničku zaštitu i sl.

U čast delagata u Narodnom

kazalištu je dana opereta »Vesela udovica«, a toplo su pozdravili i RKUD »Kolo« koje je izvelo kratki program.

Slapovi Krke, koje su delegati također posjetili, ostavili su na njih snažan dojam.

Smotra KPD u Vrpolju

U prošlu nedjelju održana je u Vrpolju smotra kulturno-prosvjetnih društava iz Boraje, Perkovića, Vrpolja i Krapnja.

Po masovnosti i živosti na pozornici najbolje je izvela svoj program kulturno-prosvjetna grupa iz Slivna. Grupa je s uspjehom izvela komade »Vražja mriža« i »Snjeguljica«, te kola »Biranj«, »Cigansko kolo« i »Seoska lola«. Za uspješan rad grupe iz Slivna velike zasluge imaju učiteljice iz Perkovića Tereza Ivičević i Adelka Nola, kao i rukovodstvo omladinskog aktiva iz Slivna.

Kulturno-prosvjetna grupa iz Boraje izvela je komad »Tomica i njena tri proscia«. To je veliki uspjeh za Boraju, kojoj je ovo prvi nastup na smotri.

Program, koje je izvelo KPD iz Krapnja bilo je na većoj umjetničkoj visini. Nastupio je njihov tamburaški zbor, izveli

su »Nušičevu vlast«, a sa par narodnih kola završili su svoj uspješni program.

Ni Vrpolje nije izostalo. Njihovo društvo je nastupilo sa zbornom pjesmom »Pjesma rada«, te igrokazima »Ljubav je vjerna« i »Vračara Jaga«, a na kraju su izveli narodno kolo.

Za ovakav bogat program, koji je izvedan na smotri u Vrpolju treba dati priznanje rukovodstvu Narodne omladine iz dotičnih sela, a osobito treba pohvaliti prosvjetne radnike, koji su se do maksimuma založili da što bolje pripreme svoje grupe za smotru. To su Mirjana i Zorica Klarić iz Vrpolja, Tatjana Kelavi i Zlatka Popović iz Krapnja, te Branislava Grubelić i Anka Vlahov iz Boraje, koje su uspjele da organiziraju diletantsku grupu u tom selu i priprema je za prvi nastup.

i Đevrskama

U čast rođendana druga Tita i III. kongresa SKH održana je 23. svibnja u Đevrskama smotra kulturno-prosvjetnih društava s područja općina Đevrske i Vodice, kao i slet društava »Partizan« iz tih općina.

Domaćin smotre bilo je društvo »Prosvjeta« u Đevrskama, koje je izvršilo tehničku pripremu smotre, a samo je sudjelovalo sa dramskim komadom »Sudbina«. Vodička glazba, koja je svirala cijeli dan, dala je svečaniju i veseliju sliku ovoj smotri. Osmogodišnja škola iz Vodica dala je operetu »Segrt Hlapić«, 5 do 6

narodnih kola i nekoliko ritmičkih vježbi.

U sletu su učestvovali »Partizan« iz Đevrske, koji je nastupio u odbojci i atletici, »Partizan« Šibenik sa vježbama na spravama i odbojci, i na kraju »Partizan« iz Zatonja izveo je sletsku vježbu, a nastupio je i u atletici.

Posjet naroda bio je velik. Oko 1000 gledalaca iz svih sela općine Đevrske s velikim je interesom pratilo izvođenje raznovrsnog programa. I na ovoj smotri snažno je izraženo bratstvo i jedinstvo Srba i Hrvata ovog kraja.

B. Peké

Zapisano sa mjesta za publiku

Principijelnost

Na posljednjoj sjednici Narodnog odbora gradske općine bilo je na dnevnom redu i odobravanje završnih računa za 1953. g. Ta točka nije dovršena.

Završni račun Gradskog vodovoda izazvao je živu diskusiju. Postavilo se pitanje da li treba odobriti određeni višak fonda plaća za raspodjelu članovima kolektiva, a koji nije nastao kao rezultat njihovih napora.

Povećanom tarifom za vodu, predviđenom u vezi sa puštanjem novog vodovoda ostvareni su određeni prihodi, iako novi vodovod iz objektivnih razloga nije bio pušten u pogon. Tako je ostvaren višak prihoda koji nije rezultat napora radnog kolektiva a niti je opravdan obzirom na to da povećanje tarife za vodu nije pratilo ni povećanje usluga ni povećani troškovi za održavanje instalacija. Stoga je određeno da taj nepripadni prihod bude uplaćen u budžet NO-a gradske općine.

Složivši se s tom odlukom, predstavnik Vodovoda ustrajao je na tome da njihov radni ko-

lektiv ipak ima pravo da raspolaže jednim dijelom viška fonda plaća i da ga raspodijeli obzirom na to što je iz vlastitih sredstava dovršio svoju upravnu zgradu. Iznos koji je zahtijevan nije bio velik: na svakog člana kolektiva svega još po jedna mjesečna plaća.

Međutim, ispitivanjem činjenica pokazalo se da je za dovršenje zgrade upotrebljen i fond za obrtna sredstva, što se ne smije, jer je to finansijski prekršaj. I sam predstavnik kolektiva priznao je da je to finansijski prekršaj, ali je i dalje dokazivao da bi kolektiv imao pravo na spomenuti višak fonda plaća, koji treba da pokrije NO iz budžeta, jer je upravna zgrada dovršena u interesu i komune. Ali nije riječ samo o tome da NO iz budžeta pokrije onaj dio viška fonda plaća za raspodjelu, nego i jedan dio troškova za zgradu, iako manji.

Predstavnik Vodovoda dobio je punu podršku od predstavnika jednog poduzeća koji je dokazivao da tako rade mnogi gra-

dovi.

Protivljenje druge strane (svih ostalih odbornika) nije se svodilo samo na to što u budžetu NO-a nema sredstava za takova pokrivanja, nego je njihovo stanovište postavljeno šire i principijelno, u skladu sa pozitivnim propisima: »Ne može se dijeliti višak fonda plaća tamo, gdje nije ostvaren zalaganjem radnog kolektiva.« »Ne može se komunu gradnjom nečega stavljati pred gotov čin da ona, makar i dijelom, prizna i pokrije rashode koji nisu predviđeni društvenim planom komune, što naravno ne sputava poduzeća da u okviru svojih mogućnosti izvode gradnje i proširenja.«

Pobijedilo je to principijelno shvaćanje.

Nitko ne osporava da se kolektiv Vodovoda zalagao u radu. Naprotiv, kolektivu je u tom pogledu odano priznanje. Čitav je problem u tome, što se nagradivanje ne može i ne smije vršiti na takav način da se prekrše određeni propisi i principi. I u tome ne smije biti iznimke. Dopuštanje i najmanjeg proboja postaje »pravu« i za druge. Mišljenje da se propisi mogu kršiti, kako se to lijepo kaže, u interesu zajednice, u svakom slučaju je neumjesno.

Predstavnik Vodovoda nakon svega izjavio je da on ne će imati snage da to stanovište NO-a objasni svom kolektivu, jer oni, eto, nisu dijelili višak ni za 1952. godinu, pa ne će shvatiti zašto im se to i sada uskraćuje.

U čemu je tu »uskraćivanje«? I zašto predstavnik Vodovoda ne će imati snage da obrazloži stanovište NO-a, kad je ono tako jasno?

ZAPAZANJA I PRIJEDLOZI

Što je točno, članak S. Ležajića ili odgovor na taj članak?

U »Sibenskom listu« od 19. svibnja o. g. čitali smo odgovor šofera Petra Mučića na članak »Da li oni mogu upravljati autobusom«, u kojem on opravdava svoje postupke ili negira činjenice iznijete u članku S. Ležajića. Da bi čitaocima bilo jasno što je u stvari točno, želimo zajednički dati odgovor, jer smo svjedoci onoga što smo skupa sa drugim Ležajićem doživjeli.

Ističemo, da su svi navodi S. Ležajića potpuno točni, ali i dosta skromni obzirom na niz brutalnih postupaka šofera i konduktera. Šofer Petar Mučić htio je da na jedan smišljen način uvjeri čitaoce, da je Ležaić u svom članku iznio izmišljotine, koje su proizvod njegove mašte. Smatramo, da se je šofer Mučić trebao poslužiti poslovičom »ispeći pa reci« prije nego nas je onoga dana vrijeđao svojim brutalnim i nekulturnim postupcima koje smo mi zaista »neispečene« morali gutati zajedno sa drugim Ležajićem.

Pitamo se, odkud tom šoferu smjelost da istupi ovako javno, kad zna da je zaista činio ne samo ono što je u članku iznijeto, već i mnogo više. Sigurno je smatrao, da je to samo zapazanje pojedinca, i nije računao s tim da smo i mi, suputnici Ležajića, bili vrijeđani i ponižavani od njega i konduktera, njegovog kolege. Kako šofer može tvrditi da je nekoj drugarici u Čistoj Maloj rekao onu uvredu, kad je to zapravo rekao delegatu u Gačezima, koji je imao pozivnicu za konferenciju i sam ušao u autobus.

Smatramo, da bi bilo suvišno obrazlagati njegove navode u odgovoru, ali je svakako potrebno nadopuniti članak S. Ležajića.

Prolazeći autobusom ispod Varivoda, naišli smo na čovjeka koji na tovaru goni žito u mlin. Tada je šofer Mučić primjetio: »Da nije magareta, pomislio bih da je ovaj čovjek delegat«. Da li je ovo teška uvreda i ponižava. ne drugoga delegata, neka prosude sami čitaoci. Ili na pr. kad smo se vraćali iz Šibenika i došli u Vodice gdje je otvoreno govorio da smo baksuz mi i naša konferencija, te niz ostalih primjedbi.

Šofer, između ostalog, navodi da nitko pa ni sam Ležaić, od nas delegata, nije reagirao na njegove postupke. To nije točno. Jer, kad smo krenuli iz Vodice, gdje su šofer i kondukter uskrsovali u kući konduktera, na račun popravka autobusa, šofer je zaustavio i rekao da ne valja feder, već da mora u Šibenik. Mi smo mu savjetovali, da polako vozi u Đevrske, što je on tvrdoglavo odbijao. Jedan dio delegata

izlazi iz autobusa i nastavlja putovanje pješice, dok je sa ostalima šofer krenuo za Šibenik. Znači, za šofera nije reagiranje kad delegati izlaze iz autobusa. Svojom samovoljom šofer nepotrebno troši gorivo i gume, jer je normalno vozio do Martinske i natrag, što znači da smo taman mogli stići do Đevrsaka. Kad smo krenuli iz Vodice, po povratku sa Martinske, šofer je prema Đevrškama vozio normalno, dapače ponekad je razvijao brzinu i do 80 km. Takav slučaj bio je prilikom jurnjave za zecom, kad smo zaista mogli nastradati.

Potrebno je napomenuti, da smo u Čistoj Maloj stigli one delegate, koji su pješacišli od Vodice. Prilikom njihovog ulaska u autobus i u toku vožnje oni su doživjeli posebne uvrijede od konduktera, što je već bilo navedeno u članku S. Ležajića.

Netočno i uvredljivo pisanje šofera Mučića ponukalo nas je, da mu odgovorimo bez obzira kako će reagirati sam S. Ležaić povodom uvreda u samom odgovoru.

Smatramo na kraju, da nije potrebno više raspravljati, o toj stvari, jer će čitaoci izvući jasan zaključak o tome što je točno, da li članak S. Ležajića ili odgovor šofera Mučića.

Milan Berić, Mileca Bižić, Boško Bijelić i Todor Petrović.

Zašto da posvjedočim neistinu

Bio sam očevidac događaja prilikom povrata iz Šibenika, a ujedno sam pročitao odgovor šofera Mučića na članak S. Ležajića, te izjavljujem da se slažem sa delegatima i navodima u članku druga Ležajića. Na povratku iz Šibenika ja sam zajedno s njima doživio brutalne postupke i uvrijede od strane šofera Mučića i konduktera.

Netočna je tvrdnja šofera o našem stajanju u Vodici i popravku autobusa. Popravak je trajao nepunih 45 minuta. Izgubljeno vrijeme utrošeno je oko večere. Ja nisam savjetovao da se ide na večeru, kako kaže šofer iako su mogli i to učiniti. Naprotiv, nakon večere molio sam ih da krenemo, ali je to bilo uzalud. Dobjijao sam odgovor: »Ma sjedi ako hoćeš ovdje i pij, šta te briga«.

Smatram, da ovakovo ponašanje šofera i konduktera zaslužuje najostriju osudu, i ne samo to, već bi ih u buduću trebalo onemogućiti da vrijeđaju naše čestite ljude.

Milan Čakić, Predsjednik NO općine Đevrske

Ostvaruju se odluke Kotar. odbora SSRN

I na posljednjem plenarnom sastanku Kotarskog odbora Socijalističkog saveza živo se raspravljalo o unapređenju političke aktivnosti organizacija Socijalističkog saveza na području kotara.

Predsjedavajući drug Pere Škarica upoznao je članove Plenuma o tome da su osnovane komisije za ideološko-politički rad, kulturno-prosvjetni i komisija za žene. Isto tako on je obrazložio svrhu tih komisija. U nastavku rada Plenuma rukovodioci poje-

dinih komisija iznijeli su rezultate dosadašnjeg rada komisija, a upoznali su prisutne i o tome kako je zamišljeno pružanje pomoći osnovnim organizacijama i općinskim odborima Socijalističkog saveza.

Brojni diskutanti davali su konkretne prijedloge ne samo za pokretanje, već i za poboljšanje ideološko-političkog i kulturno-prosvjetnog djelovanja u našim selima. Osobito je mnogo prijedloga bilo u vezi oživljavanja rada među ženama.

Odlučeno je da se održe općinska savjetovanja Socijalističkog saveza na kojima će se konkretno, prema specifičnim prilikama pojedine općine, raspraviti pitanja o kojima je bilo riječi na Plenumu.

Taj zaključak se već provodi. Održana su općinska savjetovanja u Primoštenu i Đevrskama. Naknadno ćemo donijeti opširniji osvrt na održana savjetovanja.

Nekulturno poslovanje u jednoj trafici

19. svibnja o. g. došao sam u 13 sati u trafikku, koja se nalazi kod sudske zgrade. Prodavačica Marica Gulin sjedi naslonjena na banak i pomalo drijema.

— Molim Vas — dajte mi »Vjesnik u srijedu«, ako imate?

Na moje traženje nije mi ništa odgovorila. Namrgodena zadržala mi se u džep, u kojem je bila »Borba«. Ne sluteći što to znači ponovo sam je upitao da mi dade »Vjesnik u srijedu«. To sam rekao malo jače, jer sam mislio da ne čuje dobro.

— Idete li iz grada, što vam je to u džepu? — upita prodavačica.

»Borba« — odgovorim ja.

— E, kad je »Borba«, onda idite pa kupite »Vjesnik« tamo gdje ste i nju kupili. Prošli ste u gradu pored tri trafike, pa niste tamo kupili, nego ste došli kod mene — kaže prodavačica povišenim tonom.

Ostajući iznenađen rekao sam, da ne idem iz grada, a da sam na »Borbu« pretplaćen preko našeg Doma. Na to će opet ona:

— Imam »Vjesnik« ali nemam za svakog i ne dam! Imam samo za one koji se kod mene služe.

Bilo mi je doduše »uskuhalo«, ali opet odgovorim hladnokrvno: »Pa i ja se ponekad kod vas služim, tako kupujem cigarete, novine i drugo kad mi se pruži zgoda i kad mi treba. Na to sam dobio još brutalniji odgovor:

— Pa šta me briga, ako hoćete više nikad i ne doći i nemojte kod mene kupovati.

Po njenom znači, da bi svaki potrošač morao imati određenu prodavačicu ako želi da bude uljudno uslužen, inače u drugim prodavaonicama ne će moći da dobije ono što traži.

Osim ovog mog slučaja, čuo sam još od nekoliko lica prigovore na istu prodavačicu. Mislim, da bi već bilo vrijeme da ova prodavačica shvati svoju ulogu i da to nije njezina svojina, već da je tu postavljena da kulturno uslužuje potrošače bez obzira tko to bio.

Velčić Zvonko, kapetan korvete

NESHVATLJIV POSTUPAK

Teško bolesnu suprugu odveo sam 14. svibnja o. g. na rentgenski pregled kod dra. Ivanovića koji je zatim propisao lijek. Budući sam socijalno osiguran, pošao sam u Dom narodnog zdravlja, gdje sam putem bolesničkog lista tražio da mi se prepíše recept u svrhu dobivanja besplatnog lijeka. Tamo su me uputili dru. Žokalju koji mi je drugarski objasnio da on to ne može učiniti.

Pošao sam zatim dru. Franiću i pristojno ga upitao da li mi može prepisati recept. On je na to stao vikati da idem van i da ne će tude prljavštine prepisivati, da sam bezobran i budala. I moje opomene ništa nisu pomogle, dr. Franić je nastavio da me vrijeđa.

Nisam upućen, možda sam zaista izabrao nepravilan put za dobivanje besplatnog lijeka, ali to još uvijek ne daje pravo dru. Franiću da na ovako nekulturan način postupi sa socijalnim osiguranicima.

Uroš Krička, služb. »Zadrugara« - Šibenik

»SIBENSKI LIST« organ Socijalističkog saveza radnog naroda za grad i kotar Šibenik

Uredništvo, štamparsko poduzeće »Stampa«

Glavni i odgovorni urednik

NIKOLA BEGO

Tekući račun: Narodna banka Šibenik broj 521-T-292

Rukopisi se ne vraćaju.

Pretplata za tri mjeseca Din 120.—, pola godine Din 240.—, za 1 godinu Din 480.—.

AKTIVNOST OMLADINE U PERKOVIĆU

Organizacija Narodne omladine u Perkoviću pokazuje aktivnost na kulturno-prosvjetnom polju. Prigodom državnih praznika, omladina uvježbava program, sa kojim nastupa pred svoje mjestane. Za taj rad treba odati priznanje prosvjetnim radnicima u mjestu, koji su uglavnom i nosioci tog kulturno-prosvjetnog života.

Omladina je dosad pokazala da ima volju za rad, ali je u tome organizacija SK u Perkoviću treba da više pomogne.

PAO S MOTORKOTAČA I SMRTRNO NASTRADA

Na cesti od Vodice prema Martinskoj smrtno je nastradao, paviši s motorkotača, 44-godišnji Jere Troškot pok. Tome, rukovodilac ispostave »Koteks« u Šibeniku. On je 31. svibnja o. g. nešto prije 6 sati na 1 km od Vodice iskočio s motorkotačem s dvice keste i pri tom udario glavom o jedan kamen tako, da je smrt nastupila momentano. Na mjestu nesreće izašli su organi Unutrašnjih poslova NO-a kotara da bi utvrdili uzrok događaja.

g r a d s k e v i j e s t i

Značajna tekovina Šibenika

Izgradnja novog šibenskog vodovoda

(Nastavak sa 1. strane)

metara, treba da gone 210 l/s na visinu od 189 metara, treba, dakle, da svladaju razliku visine od 186 metara, tako da će na samim pumpama, uračunavajući i otpor, biti stalan pritisak od oko 19 atmosfera.

Rezervoar Brina izrađen je u obliku dvostrukog nadzemnog cilindara, iz armiranog betona. Svaki cilindar ima u promjeru 8 metara i kapacitet od 250 m³, odnosno oba 500 m³ vode. Izvana je zaštićen kamenim i zemljanim oblogom, a iznutra providen elektromehaničkim uređajem te spojen kabelom sa pumpnom stanicom, radi signalizacije, da bi se rad pumpe uskladio sa stvarnom potrebom. Ovaj je rezervoar izgrađen nadzemno, da bi se postigla što veća visina vode i stvorio umjetni nadpritisak, kako bi se spriječilo sakupljanje zraka na visoravni Lozovca.

Voda pumpana u rezervoar na Brini teče prema gradu gravita-

cijom, cjevovodom promjera 400 milimetara, dugim 8 kilometara, preko kontrolne komore na Trtru, do raspodjelnog rezervoara na Meterizama. Položene cijevi su iz lijevanog željeza, osim u predjelima Duboke drage, Bosu-ća i Bilica, gdje su cijevi od čelika, da bi odoljele jakom pritisku. Komora na Trtru imala je mjerilo za kontrolu proticajne vode i ventile za automatsko zatvaranje.

Razdjelni rezervoar na Meterizama je podzemna betonska građevina sa 2 komore, ukupne sadržine 880 m³ vode. Odavle idu četiri ogranka: za Crnicu tkzv. »visoku zonu«, postojeći gradski rezervoar na Šubićevcu te za potrebe tvornice na Ražinama. I u ovom se rezervoaru nalaze ventili za automatsko zatvaranje, a kraj njega je sagrađena kuća čuvara i skladište za rezervni materijal. Rezervoar i njegova okolina uređeni su estetski i higijenski.

Iz rezervoara na Meterizama grad Šibenik dobivat će 140 l/s ili 12.000 m³ vode na dan, a radi boljeg snabdijevanja rezervoara na Šubićevcu položeno je 1300 metara novih cijevi promjera 250 milimetara i rekonstruiran je temeljito i taj rezervoar.

Za tvornicu na Ražinama osigurano je 70 l/s ili oko 6000 m³ vode na dan, te je položen 5500 dugi cjevovod promjera 300 i 250 milimetara i izgrađen podzemni dvodjelni rezervoar na Križu, sadržine 1.500 m³, koji će i u slučaju zastoja na dovozu osigurati tvornici višesatni nesmetani rad.

Pored radova na kaptaznom području i izgradnji više rezervoara, položeno je ukupno 15.500 metara vodovodnih cijevi raznih dimenzija. Uzme li se u obzir da je rad na kaptazima bio neobično težak i odgovoran, da su iskopi za cjevovode izvedeni na poprječnoj dubini od 2 metra, da bi voda zadržala u gradu istu temperaturu kao i na vrelu, i da je teren iskopa većinom najteže kategorije, treba sa pohvalom istaknuti uspješno izvođenje ovog teškog zadatka poduzeća »Izgradnja«.

Čitav »Izgradnji« radni kolektiv zalagao se da rad na izgradnji novog šibenskog vodovoda bude izveden stručno i solidno u najvišoj mjeri, a sam direktor poduzeća ing. Jakov Despot i njegovi suradnici kod ovoga rada, tehničari Carević, Renko i Lipović, te monter Đuro Dabić, koji je izvršio montažne radove na cjevovodu i rezervoarima, nisu žalili truda da ovaj monumentalni objekt izvedbeno i funkcionalno odgovori onoj velikoj ljubavi, brizi i ogromnom materijalnom prinosu, koji je naša socijalistička zajednica uložila u ovo veliko djelo, najveću tekovinu Šibenika.

Inžinjersko-projektantski zavod u Zagrebu, sa projektantom ing. Milanom Sinkovcem i ing. Švelom, nastojao je da najnovije tekovine tehnike dobiju punu primjenu na ovom objektu. Skoro stalno prisustvo imenovanih u toku izvođenja radova pridonijelo je uspješnom provođenju osnovne zamisli u djelo.

Sa projektantom i izvadačem usko su surađivali, izvršivši i delikatne predradnje, kod sastavljanja osnova za projekat i nadzirući izvođenje radova, direktor šibenskog Gradskog vodovoda Juraj Mažuran i ing. Nikola Makale, koji je, pored svoga stručnog znanja i velikog iskustva, u rad na novom vodovodu unio mladićsko oduševljenje borce za napredak svoga rodnog kraja.

Posebno priznanje zaslužuju: radni kolektiv tvornice »Rade Končar« u Zagrebu, koji je iz-

vršio montažu crpnog uređaja (pumpa) i električnog uređaja, uz suradnju »Litoštroja« iz Ljubljane; »Hidrogradnja« u Mariboru, koja je izvršila montažu čeličnih cijevi, pa željezara Store i Vareš, koje su isporučile željezne cijevi i fazone (ova druga i sve ventile).

Novi šibenski vodovod djelo je naše socijalističke zajednice, i njezini prvi predstavnici njegovi su inicijatori i podupiratelji. Naročito treba istaknuti ustrajnu potporu koju su započinjanju i uspješnom dovršenju radova na vodovodu dali šibenski narodni zastupnici dr. Ivan Ribar i Nikola Sekulić, pa Ivo Ninić i Iviša Baranović, bivši predsjednici, i Petar Rončević, sadašnji predsjednik NO-a gradske općine Šibenik.

Ogromni svoj prinos dala je Izgradnja šibenskog vodovoda Tvornica lakih metala »Boris Kidrič« na Ražinama, preuzevši na se ne samo osiguranje potrebnih financijskih sredstava, koja dostižu jednu milijardu dinara (2/3 toga za građevinske i montažne radove; ostalo za pumpe i električni uređaj), nego i ukazivanje sve ostale, i materijalne i stručne pomoći. Zivi interes koji su rukovodstvo i radni kolektiv tvornice, na čelu sa direktorom Mirkom Rončevićem tehničkim direktorom Peunikom, tehničarom Nagličem i poslovođom Ungarom, pokazali za ovo veliko djelo, najveća i odlučujuća podrška i pomoć koju su mu ukazali, okrunjeni su uspjehom, koji tu veliku šibensku i njihovu tekovinu unosi kao kamen nosilac u veličanstvenu zgradu Titove Jugoslavije.

ZAHVALA

Za potpuno ozdravljenje našeg sinčića Zeljka, koji je bio krajnje teško bolestan i ležao u bolnici preko dva mjeseca, smatramo svojom dužnošću, da se javno zahvalimo osobama koje su pokazale primjerno požrtvovanje i svoju visoku stručnu spremu i tako spasili našeg jedinca od očite smrti.

Nama roditeljima teško je izraziti sve osjećaje zahvalnosti u prvom redu Dr. Simoviću, šefu dječjeg odjela, Dr. P. Rafaeliju, šefu kirurškog odjela, Dr. N. Milanu, majoru JNA i Mr. Francesku Anti, šefu centralnog laboratorija i stanice za transfuziju krvi, a zatim svim ostalim liječnicima šibenske bolnice, te osoblju navedenih odjela.

Dr. Simović sa velikom ljubavlju ulagao je svoje stručno znanje i veliko iskustvo dok je došao do ispravne pretpostavke da je po srijedi apces u trbušnoj šupljini, upotrebivši pri tom najmodernije metode liječenja. Dr. Rafaeli, nakon svestrane suradnje svih stručnjaka, odlučuje se za operaciju. Nedjelja poslije podne ostao je nam uvijek u sjećanju. Bili smo više nego sretni kad smo saznali, da je apces jetre nađen i ispražnjen. Svi prisutni liječnici čestitali su Dr. Rafaeliju, ne samo za savršeno izvedenu operaciju, nego i za pravovremenu intervenciju.

Našem kućnom liječniku i prijatelju Dr. Milanu, koji je sa nama proživljavao našu bol, teško možemo izreći svu našu zahvalnost.

Posebno moramo istaknuti, visoko stručni rad Mr. Frančeski Ante, koje je svojim preciznim laboratorijskim pretragama omogućio postavljanje dijagnoze.

Svima još jednom izražavamo našu trajnu zahvalnost.

Vinko i Jelka Periša

Poduzeće „Dupin“ proslavilo značajnu radnu pobjedu

U čast 62. rođendana maršala Tita radni kolektiv poduzeća »Dupin« izbio je jednu značajnu pobjedu. Naime 25. svibnja o. g. je vlastitom brodograđistu u Crnici izgrađeno je novo istezalište na kojem je po prvi puta izvučen njihov najveći brod m/b »Novica«.

Izlet na Plitvička jezera

Turističko društvo Šibenik priređuje 5. o. mj. dvodnevni izlet na Plitvička jezera. Za članove društva sav trošak uz 50% popusta iznosi će 1900 dinara po osobi. Za sve potrebne informacije obratiti se Turističkom društvu — Šibenik.

IZVADIO DIJETE IZ MORA

29. prošlog mjeseca oko 6 sati navečer u blizini gradske ribarnice pao je u more 8-godišnji dječak Miro Mikulandra, koji se ubrzo zatim stao utapljati. Srećom se tu našao Nikola Nikolić pok. Dunke, namještenik Luke i skladišta i bacivši se u more uspio izvaditi dijete i tako ga spasiti od sigurne smrti. I ovaj primjer dovoljno ukazuje na to da roditelji trebaju više brige posvetiti svojoj djeci naročito onda, kada se ona nalaze van kuće.

Pred dvije godine u sastav ovog poduzeća ušlo je brodograđilište na Rogaču, koje je baš u času preuzimanja trebalo, zbog proširenja operativne obale, biti uklonjeno. I zahvaljujući velikom zalaganju članova radnog kolektiva »Dupin« za kratko vrijeme prenjeta su sva postrojenja i ostali materijal na već postojeće, ali dosta maleno, brodograđilište u predjelu Crnica. Ali tek sada, da bi ono zaista moglo zadovoljavati potrebe ovog brodograđilišta, trebalo je uložiti maksimum napora za njegovo proširenje. Uz prethodno izvršena potrebna miriranja, podignuta su skladišta i radionice, a zatim je osposobljeno jedno već postojeće i izgrađeno drugo veće istezalište. Većina ovih radova izvršena su na dobrovoljnoj osnovi.

P. M. J.

USPJELO

PREDAVANJE Z. MORNARA

Urednik »Sportske panorame« i poznati novinar iz Zagreba Zvonimir Mornar održao je u petak 28. prošlog mjeseca u prepunoj dvorani Mjesnog sindikalnog vijeća veoma uspješno predavanje: »O izgledima naših reprezentativaca na svjetskom nogometnom prvenstvu u Švicarskoj«. Predavanje je organiziralo Narodno sveučilište u Šibeniku.

PAZNA UŽIVAOCIMA RENTE ZBOG NESREĆE U POSLU PRETRPLJENE U AUSTRIJI

Savezno Izvršno vijeće FNRRJ Sekretarijat za socijalnu zaštitu obavijestio je preko Republičkog zavoda ovaj Zavod, da je Austrija pristupila konvenciji br. 19, te je ponovo preuzela da isplaćuje našim državljanima rente, koje su im priznate zbog pretrpljene nesreće u poslu.

Radi ponovne isplate potrebno je da svaki uživatelj podnese zahtjev. U tu svrhu ovaj Zavod pozivlje sve uživaoce rente zbog nesreće na poslu, kojima je to pravo već priznato da se prijave ovom Zavodu, gdje će dobiti potrebne obrasce i uputstva.

Zavod za socijalno osiguranje kotara Šibenik

PRIPREMA SE SMOTRA U VODICAMA

I ove godine u prvoj polovini mjeseca lipnja KUD Vodice priredit će godišnju smotru, na kojoj će sudjelovati i KUD iz Đevrsaka i Tribunja. Program će biti raznolik. Izvest će se »Mrtvi ne plaćaju porez«, »Segrđ Hlapić«, te nekoliko kola i ritničkih vježbi.

U programu koji će biti u Zadrugom domu i na Poljani, sudjelovat će i Mjesna glazba sa nekoliko svojih točaka.

Oglašujte u „Šibenskom listu“

Problem snabdijevanja vodom u šibenskoj prošlosti

Od „Četiriju zdenaca“ do prvog vodovoda

Stari jedan pisac napisao je: »Šibenčani imaju njiva, vinograda i bujnih maslina, imaju svega što im je od potrebe, ali oskudijevaju pitkom vodom. Nestašica vode, osobito u ljetno doba, toliko je teška, da je izvana dovoze i javno prodavaju.«

Stanovnici Šibenika kroz stotine godina teško osjećali pomanjkanje vode u gradu. Pila se bočata voda sa zdenca na Dobriću, pa čak i iz lokava u Varošu, hvatala se voda u Vruljama, pa sa izvora u Dobriki. Moralo se ići na lokve Utvinu i Trstenin u Donjem polju, na potok Ribnik, pa ladama do bunara na Srimu i u Vodicama, čak i na slapove Krka. Voda za piće prodavana je kao i svaka druga roba: posljednja cijena, prije sedamdeset godina, bila joj je 4 solda za sić od 5—6 litara.

Narod je skapavao od žeđe, osobito za sušnih godina, kad kiše nije bivalo i po šest mjeseci.

Stoga su sva nastojanja šibenskih građana bila upravljena ka građenju zdenaca, javnih i privatnih. 1365. g. gradsko je Vijeće zaključilo da će općina naknaditi svakome pojedincu, koji napravi zdenac, polovicu troškova. A 1446. g. šibenska je komuna pristupila gradnji »četiriju zdenaca«, kako je nazivan veliki javni zdenac u posebnom dvorištu do Velike lože. Zdeneci su građeni od 1446. do 1453., u vremenu gradnje katedrale, i za radove na tim zdenacima jamčio je glavom veliki njezin majstor Juraj Dalmatinac. Pet stotina godina prohujalo je otad.

Primjer komune slijedili su građani, samostani, vojničke i druge ustanove. Negdje na prijelazu iz XVII. u XVIII. vijek komuna je napravila novi zdenac na samoj Velikoj loži, s kapacitetom »Četiriju zdenaca«. U svibnju 1808., kad je poduzetnik Kučić za službene svrhe izvršio u Šibeniku s predgrađima popis svih javnih i privatnih zdenaca, bilo ih je svega 145. Mnogi od njih su po svojim vijencima prava umjetnička djela (najljepši onaj kod koludrića sv. Luce).

Ali ni ova javna i privatna inicijativa nije bila u stanju ukloniti oskudicu pitke vode u Šibeniku, a egoizam privatnika uskraćivao je širokim slojevima naroda makar i skromno snabdijevanje vodom sa privatnih zdenaca. Vučije na tovarnim životinjama po suhu, na brodicama po moru išle su sate i sate po ovaj »tekući kruh naš svakodnevnici«.

Istom nakon što je šibenska općina 1873 g. došla u hrvatske narodne ruke, ustrajnim zalaganjem načelnika Ante Šupuka počelo se raditi na oživotvorenju davnoga šibenskog sna — izgradnji vodovoda, koji će sa Krke dovesti u grad vodu. Šupuku je uspjelo za to angazirati sve mjerodavne faktore, koji su živo osjećali potrebu izgradnje vodovoda i za javne svrhe, a naročito namješnika Dalmacije Gavru Rodića, i tako je došlo do jedinstvenog sporazuma svih interesenata. Znatni je iznos dala željeznička uprava, Rodić je osigurao vojnički doprinos, a šibenska općina preuzela na se otkupe zemljišta, radove oko linije i rezervoara te javnih česma, kao i znatni doprinos ostalim troško-

vima. Općina je tada potrošila za to 130.000 forinti.

Vodovod se gradio 1878. g. i već u svibnju 1879. mogao je biti predan u eksploataciju. Strojve pogona postavio je ing. Wurm.

12. svibnja 1879. uslijedilo je svečano puštanje u pogon vodovoda. Radost Šibenika dijelila je čitava Dalmacija. U Šibeniku su pohrli brojni predstavnici naroda, odaslanci općina, masa naroda pod barjacima. Splićani su došli sa svojom Narodnom glazbom. Grad je bio svečano okičen i rasvijetljen, pucanj mužara i urnebesno klicanje naroda prolamali su nebo. Iz Zadra su došli Rodić i narodni vođa dr. Miho Klaić s brojnim drugim gostima. 400 rondara šibenskih sela, pod puškom, došlo je u grad.

Prvi dio svečanosti obavljen je na Krki. Govorili su Šupuk, Rodić i dr. Klaić. Zatim je na trgu sv. Ivana namješnik Rodić otvorio prvu česmu, uz neopisivo oduševljenje naroda. Ostalo je pošlo na obalu, gdje je svečano otvorena druga česma, pa na Poljanu, gdje je otvorena treća česma. Tu je narodu progovorio pjesnik Stjepan Buzolić. Povedeno je, po starom običaju, kolo. Otvorena su u isto vrijeme još tri javne česme: na Gorici, te u Crnici i Docu.

1888. g. preuzela je šibenska općina vodstvo pogona na Krki, koje je dotada vršila željeznička uprava.

Prvi šibenski vodovod bio je skromnog kapaciteta. Već 1908. g. počela se, radi sve većeg prometa, naročito pomorskog, osjećati oskudica vode u gradu. Radi toga izrađeni su projekti za rekonstrukciju vodovoda, ali se od radova većeg opsega moralo, radi rata, odustat. Ipak, izvršena je djelomična rekonstrukcija vodovoda, nabavljene su nove pumpe; te osigurana voda i Mandalini (u Lozovcu, na Bosuču i kod Jurasu otvorene su česme još 1879. g.). Radovi su završeni 1916. i tada je, 27. lipnja, rekonstruirani vodovod svečano pušten u pogon.

Ali, uza svu rekonstrukciju, pogon vodovoda nije davao više od 12 litara vode na sekundu, pa se 1925. g. pristupilo radikalnoj rekonstrukciji šibenskog vodovoda. Ing. Musanić i ing. Celegin izradili su projekte za vodostanice na Krki i vanjske pruge, a ing. Mamatzki projekt za gradsku mrežu. Radovi su se otegli, ali je nakraju općini uspjelo da, pomoću ratne mornarice, koja je dala sve nove cijevi za vodovod od Krke do Šibenika (u vrijednosti od 2 i pol milijuna dinara), i višemilijunskim doprinosom ministarstava (radi bolnice i željeznice), obnovi, iako ne potpuno i ne prema stvarnim potrebama, šibenski vodovod i 1929. g. podigne kapacitet ovoga na 42 litre vode na sekundu.

Manji radovi izvršeni su na vodovodu i neposredno pred Drugi svjetski rat, ali istom našoj socijalističkoj zajednici uspjelo je da izgradnjom potpuno novih vodovodnih potrojenja i novih rezervoara i pruga, te radikalnom rekonstrukcijom čitave gradske vodovodne mreže, riješi pitanje snabdijevanja Šibenika vodom.

Šibenik kroz tjedan

NARODNO SVEUČILIŠTE

U srijedu 2. lipnja o. g. u dvorani Mjesnog sindikalnog vijeća održat će dr. Mihovil Čulić, direktor Higijenskog zavoda u Splitu predavanje pod naslovom: »Majčina briga za dijete i duševno zdravlje«. Početak u 18 sati.

U nedjelju 6. lipnja o. g. u 11 sati održat će predavanje sveučilišni prof. dr. Vladimir Filipović iz Zagreba. Tema je: »Kant — osnivač klasičnog njemačkog idealizma«.

Narodno kazalište

CETVRTAK, 3. VI. — VESELA UDOVICA — opereta od Lehara.

SUBOTA, 5. VI. — ZENA VRAG — komedija po zapisima A. Collalta.

NEDJELJA, 6. VI. — VESELA UDOVICA — opereta od Lehara. Početak predstava u 20 sati.

Kinematografi

TESLA: premijera američkog filma — RIDOKOSA I KAUBOJ — (do 8. VI.)

SLOBODA: premijera američkog filma u bojama — OSVAJANJE MONT EVERESTA — (do 6. VI.)

Premijera njemačkog filma — PRIMAMLJIVE ZVIJEZDE — (7. do 11. VI.)

Dežurna ljekarna

Službu vrši II. narodna ljekarna — ul. Bratstva i Jedinstva.

IZ MATIČNOG UREDA

ROĐENI

Jasenka, kći Stjepana i Zorice Petrović; Liljana, kći Josipa i Tereze Crvelin; Jadranka, kći Blaženka i Nedjeljke Bubić; Ksenija, kći Nikole i Marije Vujko; Goran, sin Frane i Ane Vukorepa; Liljana, kći Jerke i Zorke Celić; Lukrecija, kći Ante i Dragice Vidali; Jadranka, kći Cvite Budimir; Vjera, kći Ivana i Dragice Radonjić; Jadranka, kći Ante i Luce Tomić; Zeljko, sin Milana i Marije Juras; Biserka, kći Ante i Zorke Živković; Tonči, sin Marijana i Gedeone Huljev i Marinko, sin Cvite Miletić.

VJENČANI

Knežević Josip, šofer — Trampuš Marija, domaćica.

UMRLI

Mijić Luca rod. Jurić, stara 65 god.; Junaković Ivan pok. Grge, star 80 god.; Mileta Stana rod. Pačić, stara 77 god. i Trlaja Ana rod. Gojanović, stara 66 god. i na.

GODIŠNJA SKUPŠTINA SRVI ZA GRAD I KOTAR SIBENIK

Organizacija ratnih vojnih invalida postigla napredak u radu

Organizacija SRVI na području našeg grada i kotara shvatila je svoju ulogu, težište svoga rada je orijentirala u pravcu rješavanja svojih osnovnih zadataka, iako sporo, odvija se učvršćenje osnovnih organizacija. Dakle, organizacija kao cjelina postigla je izvjestan napredak u dosadašnjem radu, ali on još u potpunosti ne zadovoljava. To je uglavnom konstati-rano na godišnjoj skupštini SRVI za grad i kotar Šibenik, koja je prošlim dana održana u dvorani MSV.

Na tom uspješnom dogovoru invalida raspravljalo se više o nedostacima ove naše značajne organizacije.

Rad općinskih odbora SRVI, na primjer, uglavnom se manifestirao u poslovima na učvršćenju organizacije i ubiranju članarine, dok njihova uloga u radu sa članstvom nije došla do izražaja. Upravo zbog toga, u pojedinim selima članstvo je prepušteno samo sebi. Neki općinski odbori se zaista ističu. Tako je onaj u Skradinu jedan od najaktivnijih. Ne samo što oni redovito održavaju sastanke, već preko odbornika i povjerenštava imaju stalni kontakt sa članstvom. Za takav rad najviše zasluga ima tajnik općinskog odbora SRVI, drug Krste Brajković. Nešto aktivniji od ostalih su svakako i općinski odbori u Rogoznici, Đevrskama, zatim onaj u Primoštenu i Gradskoj općini Šibenik. Potrebno je spomenuti nemaran odnos članova općinskog odbora SRVI u Vodica-ma, a osobito njihovog predsjednika prema radu organizacije.

I pored slabog rada svojih općinskih odbora, neka su povjereništa stalno radila sa članstvom, i to ne samo na prikupljanju članarine, nego i na ostvarenju drugih zadataka, koji su stali pred invalidskom organizacijom.

Trenutno jedan od najvažnijih problema organizacije je stipendiranje djece palih boraca. Uz pomoć Narodne vlasti trebalo bi pronaći način za pravilno rješenje tog problema. Za tu svrhu potrebna su zamašna financijska sredstva, koja naš kotar nije u stanju da osigura. I predloženo je zato na skupštini, da se organizira jedan centralni fond u koji bi ekonomski jači kotari uplaćivali izvjestan doprinos. Iz fonda bi se podmirivali troškovi stipendiranja učenika, djece palih boraca sa područja onih kotara, koji su ekonomski slabiji.

Organizacija invalida, bar do sada, nije uspjela da postigne bolje rezultate u prikupljanju članarine. Jedva je ubrano nekih 66%. Za to su ponajviše odgovorni općinski odbori, koji nisu ozbiljno uzeli taj zadatak. Gradska općina Šibenik, kao i kotar Primošten i Zlarin, postigle su najbolje rezultate. Te općine su sakupile 80% članarine. Na općini Rogoznica ubrano je 72%,

Vodice niti 40%, a Tijesno oko 22%.

Kotarski odbor SRVI je ozbiljno pokrenuo i pitanje aktivnog sportskog rada svojih članova. Zasad je u kuglaškoj sekciji okupljen manji broj invalida, dok za šah vlada velik interes. Izgledi su da će se veći broj invalida uključiti u sportski život što će im nesumnjivo biti od velike koristi.

Na skupštini je, između ostalog, istaknuto da se ne smije zaboraviti i na pontički karakter invalidske organizacije. Upravo zbog toga je potrebno usmjeriti borbu protiv apolitičnosti i svih onih tudih nama neprijateljskih shvaćanja. Invalidima je svakako mjesto u organizaciji Socijalističkog saveza u kojoj, kao najsvjesniji njeni članovi trebaju da usmjeruju svoju političku aktivnost.

U diskusiji, koja je uslijedila nakon izvještaja tajnika Kotarskog odbora SRVI druga Ljudevita Lušića, rasvijetljena su mnoga pitanja koja su od interesa za organizaciju ratnih vojnih invalida.

Osnovne organizacije Saveza komunista i Socijalističkog saveza, barem dosad, malo su pažnje posvećivale organizaciji invalida, naglasio je, između ostalog, drug Pere Skarica. Invalidima je potrebno tumačiti zakonske propise, tako da svaki invalid bude upoznat o svojim pravima, kao i o tome na što, prema postojećim propisima, nema pravo. U svakom slučaju odnos prema invalidima mora biti drugarski i blizak. Na kraju je pozvao invalide da aktivno suraduju u svojoj organizaciji, čija je uloga u našem društvu više nego značajna.

Delegat Glavnog odbora SRVI Hrvatske, drug Božo Jadrešin rekao je da se organizacije invalida, uz SK, treba da bore za daljnje ostvarenje ciljeva naše borbe. Ali, isto tako ne bi se smjelo ispustiti iz vida i lična pitanja osobito gdje se utvrdi da je posrijedi nepravilan postupak.

On je iznio i problem brige za djecu palih boraca. Upravo invalidska organizacija morala bi da se založi da svu djecu, koja nemaju mogućnosti da ostanu kod kuće na svojim imanjima, upute na daljnje školovanje i izučavanje zanata. Iznosi kako je to pitanje riješeno u Zadru. Naime, invalidska organizacija u Zadru je poradila kod Biroa za posredovanje rada, da se prilikom primanja naučnika najprije uzimlju djeca palih boraca. Pored ostalog, on je predložio, da se invalidska organizacija sporazumi sa Domom narodno-zdravlja u svrhu pregledavanja invalida kod privatnih liječnika.

Predstavnik Armije, potpukovnik Božo Blažević pozvao je invalide da ozbiljno porade na tome da se djecu palih boraca, a koji ispunjavaju uvjete, upu-

ćuje u vojne akademije i podoficirske škole. To je prilika da se ta djeca školuju i postanu samostalna, a s druge strane da naša Armija dobije upravo onakav kadar, koji bi joj najbolje odgovarao.

Na skupštini je izabran novi odbor u koji su ušli: Nikica Labura, Anđelo Stegić, Ljudevit Lušić, Mate Lokas, Bore Zani-nović, Drago Kovač, Anita Jur-ras, Krešo Alić, Milan Mesić, major JNA, Mate Zorica, Ante Zore, Sime Bumbak, Ante Antolov, Krste Brajković, Vjeko Gra-ovac, Živko Jurin, Luka Smolić, Filip Stropin i Dr. Oskar Lučev.

U nadzorni odbor izabrani su: Berislav Miličević, Marko Bačinić i Todor Ščepanović, kapetan JNA.

Na kraju su upućeni pozdravni telegrami drugu Titu i Glavnom odboru SRVI Hrvatske.

Nategnuta kritika

Drug Mile Perišić, zidarski majstor iz Šibenika zamolio nas je da u jednom od slijedećih brojeva našeg lista objavimo kao nadopunu njegovom već objavljenom članku »Nategnuta kritika« slijedeće:

Isti je bio slučaj sa strane Zavoda, da me se preko štampe iznašalo kako sam ja dužnik doprinosa iz 1953. godine. Međutim, to uopće nije točno, jer sam prosinca 1953. godine dobio od Zavoda rješenje o dugovanju doprinosa u iznosu od Din 1306, koje sam podmario 28. XII. 1953. godine, a doprinos za prosinac uplatio sam 9. siječnja 1954. U stvari se radilo o griješki knjigovodstva, koje je u veljači ove godine ustanovilo, da dugujem iznos od 63.478 Din za jedan mjesec u 1953. godini.

Kod ovoga želim naglasiti da sam u tri maha 1953. godine predao zavodskom knjigovodstvu biano virman, time da se unese cifra koju dugujem radi potpunog podmirenja dugovanja. Zavod je to i učinio, a vjerujem da je ovaj moj postupak odraz punog povjerenja kojeg imam

JAVNA ZAHVALA

Budući da nam je nemoguće da se pojedinačno zahvalimo svima onima koji su izrazili svoje saučestće prilikom smrti naše mile i neprežaljene supruge, majke, sestre, punice i babe

STANE MILETE rod. PAIĆ

to ovim putem toplo zahvaljujemo. U prvom redu dru. Pasini Josipu, koji je pokojnici za vrijeme liječenja nastojao što više pomoći i tako joj olakšati boli. Nadalje topla hvala svima koji su saučestvovali u našoj tuži kao i građanstvu koje je našu pokojnicu špratlilo do vječnog počinka.

Ožalošćena obitelj
Mileta

Naša riječ o polemici na prikaze kazališnih predstava

U 93. broju našeg lista od-stampali smo članak druga M. Merla, režisera Narodnog kazališta u Šibeniku, pod naslovom: »Povodom kritike na izvedbe u N. K.«. Na ovaj članak druga M. Merla odgovorio je u slijedećem broju drug En, koji je u našem listu pisao prikaze o kazališnim predstavama, pod naslovom: »Povodom jednog neobičnog istupa«.

Na ovaj način dali smo mogućnosti, da i drug M. Merle javno reče što misli o prikazima druga Ena, kao i to da drug En iskaže što misli o osvrtnu druga Merla na njegove napise o šibenskoj sceni. Osim toga, ali u prvom redu, davanje publiciteta mislima spomenutih drugova, htjeli smo pridonijeti, u izvjesnoj mjeri, i razvoju kazališnog života u našem gradu.

Međutim, kako mnoge polemike završavaju ili osobnim raz-

računavanjem ili nekonkretnim međusobnim podučavanjem onih, koji u njima učestvuju, u čemu je zaprijetila opasnost i ovoj diskusiji — to smo odlučili da obustavimo objavljivanje novih napisa, koje je naša redakcija s tim u vezi primila, ili koji joj budu u buduće dostavljeni.

Da je, naime, prijetila opasnost, da raspra između druga Merla i druga Ena zaplovi u vode, u koje završi najveći broj polemika — pokazuju nam prilozima, koje smo primili do zaključnja redakcije ovog broja našeg lista.

Objavljivanje odnosnih napisa, po našem sudu, ne bi pridonijelo ni raščišćavanju nespo-razuma između druga Merla i druga Ena, a neki od ovih napisa sigurno je da bi pokrenuli pitanja, koja bi trebalo rješavati unutar kazališnog kolektiva, a ne putem štampe.

Ili da rečemo nešto konkretnije:

Drug Merle je dostavio članak pod naslovom: »Nekoliko misli o kazališnim kritikama«. Tu iznosi, pored svojih misli o kazališnoj kritici, i misli poznatih i uglednih radnika dra B. Gavelle i dra. B. Krefta u odnosu na kazališne kritike prema kazališnom stvaranju i scenskim umjetnicima. Ne poričemo vrijednost odnosnih misli, ali smo smatrali, da one ne doprinose ništa u dokaz, da li su sudovi u prikazima druga Ena točni ili pogrešni.

U nekoj drugoj prilici sadržaj članka druga Merla bi vrlo dobro došao. Osim toga, u članku druga Merla, kojem treba odati priznanje da je nastojao biti principijelan, od 99 otkuca-nih redaka, samo se 16 bavi odgovorom drugu Enu. A u tih 16 redaka nije rečeno sadržajno ništa, što drug Merle nije već javno rekao.

Prema tome, iz jednog i drugog razloga, odgovor druga Merla smo odlučili ne odštam-pati.

Drugi članak, koji smo primili, dobili smo od jednog člana kazališnog kolektiva pod naslovom: »Reagiranj na kritiku i kritika«. U tom članku, koji je po ocjeni redakcije intoniran lično, postoje i neke misli o kritici, s kojima se redakcija ne slaže. Tako, na primjer, da kritike ne mogu utjecati na razvoj talenta, da kritika mora ne samo ukazati na mane već i pronaći lijek da se mane odstrane i sl.

Mile Perišić

ZAHVALJUJEMO

svim prijateljima i znancima na saučestću prigodom smrti dobrog supruga i oca

ANTE VLAHOVIĆA

učitelja u penziji
Sinj - Šibenik - Rijeka - Beograd, 24. V. 1954. g.

Ožalošćena obitelj

MALI OGLASNIK

Zamjena stana

Tražim zamjenu stana (jedna velika soba sa zajedničkom kuhinjom) u Splitu, Rade Končara 36 za isti takav u Šibeniku.

Za informacije obratiti se na Huljev Križan, Split Rade Končara 36.

Vozni red lokalnog saobraćaja grada Šibenika

V a ž i o d 1. VI. 1954.

ZA RADNE DANE

Iz Šibenika	Iz Mandaline
6,15—7,30—9,00	7,10—7,45—9,20
10,30—12,15—13,15	10,45—12,30
16,45—19,00	14,45—17,10—19,20
20,00—22,00	20,20—22,20

ZA NEDJELJU I DRŽ. PRAZNIK

Iz Šibenika	Iz Mandaline
7,00—9,00—12,30	7,20—9,20—12,45
16,30—17,00—19,00	16,50—17,20—19,20
20,00—22,00	20,20—22,20

PRIVEZOVNE CIJENE:

Šibenik — Mandalina	15 dinara
Šibenik — Remont (stanovi)	10 «
Mandalina — Remont (stanovi)	10 «

AUTOTRANSPORTNO PODUZEĆE
ŠIBENIK

trajući da ne bi dao razjašnjenja spornom pitanju. U njemu se razvija misao da svatko može pisati kritike i na toj konstrukciji polemički (u lošem smislu riječi) obračunava s primjedbama na pisanje Ena.

Dakle, iz ovog prikaza članka, kako ih je redakcija shvatila, a s čime se možda njihovi pisci ne će složiti, vidi se da smo prekinuli s objavljivanjem daljih »priloga« diskusiji, ne iz negostoljubivosti, već zbog toga što nismo htjeli da diskusija krene onamo, gdje ne treba da dode. Nama je od interesa opći razvoj kazališta u našem gradu. Zato nismo htjeli dozvoliti, da se sipa žuč u ovom času i na mjestu, gdje to ne treba, a smatrali smo suvišnim, da se preko našeg lista daju stručni savjeti ili poduke o kritici. Za tu su stvar podesniji odgovarajući književni listovi.

Nama je u prvom redu i jedino pred očima naše kazalište i našem kazalištu u Šibeniku treba pristupiti u okviru naših mogućnosti. Jer hoćemo da naše šibensko kazalište bude kulturna ustanova, mi ćemo sa strane našeg lista pozdraviti svaki napor na njegovom unapređenju, pa od koga dolazio. Za nas je drug Merle vrijedan kazališni radnik. Njegovu volju i znanje, što ih je uložio u rad našeg kazališta, mi veoma cijenimo. Isto tako njegova upornost, kojom pristupa ostvarenju svojih zamisli, ne samo režijskim, već i onim na općem odgoju glumaca — stvar je koju treba honorirati. Međutim, drug Merle, jer je radnik, trebao bi znati da čovjek, kad radi, može i griješiti. On sam sigurno najbolje zna, koliko su mu pogreške pomogle, ali treba znati i to, da pogreške može otkriti i netko drugi, a ne samo onaj koji ih je učinio. Drugi više, nego sam.

Mi cijenimo i napore druga Ena, koji je po našem shvaćanju i ocjeni svoje prikaze davao objektivno, u skladu sa svojim znanjem. Mi smo zato i objavljivali njegove prikaze. Ali objavljivali smo ih i zato, da takvim napisa-pom-gnemo radu kazališta, koliko se moglo u našim prilikama. Može biti da drug En i nije svagdje dao pravilnu ocjenu. Ali smatramo, da to nije važno, jer opća linija kojom su odnosi prikazi pisani i davani — nije u suprotnosti s objektivnošću, koju pak ne možemo poistovjetiti s točnošću rada jednog preciznog aparata.

U zaključku bi rekli ovo: Rad druga M. Merla smatramo korisnim za šibensko kazalište, jer smo uvjereni, da on radi sa žarom i voljom da podigne vrijednost naše scene. Isto tako pisanje druga Ena nije moglo imati štete za rad kazališta. Naprotiv, uvjereni smo da su njegovi prikazi koristili i kazalištu i gledaocima. Stoga želimo, da ova dva naša kulturna radnika nastave svojim radom u našoj sredini, a radu i jednog i drugog, vjerujemo, da će dati podršku naša javnost, koja je bila zadovoljna i režijom druga Merla i prikazima druga Ena. Poneki negativni sud, bez obzira da li je sasvim točan ili nije, s jedne ili s druge strane, nije u stanju da umanji stvarne vrijednosti koje postoje.

SPORT

ODRŽAN OPĆINSKI SLET »PARTIZANA« U ĐEVRSKAMA

Prošlog tjedna održan je u Đevrskama općinski slet DTO »Partizan«. I ovaj je slet, pored ostalih, održan u okviru priprema za kotarski slet, koji će se održati u Šibeniku 13. lipnja o. g. Na općinskom sletu u Đevrskama nastupili su, pored članova DTO »Partizan« iz Šibenika, i društva iz Zatona i Vodica. Ukupno je učestvovalo preko 200 članova.

ŠIBENIK — BRANIK 2:4

Trgovačko poduzeće na veliko i malo
„GRADSKI MAGAZIN“
Šibenik
Tel. 452, 356, 295

Nudimo na prodaju:

Cement N-400 à dinara 16 po kg - franko naše skladište

Na vagonске količine dajemo popust.